

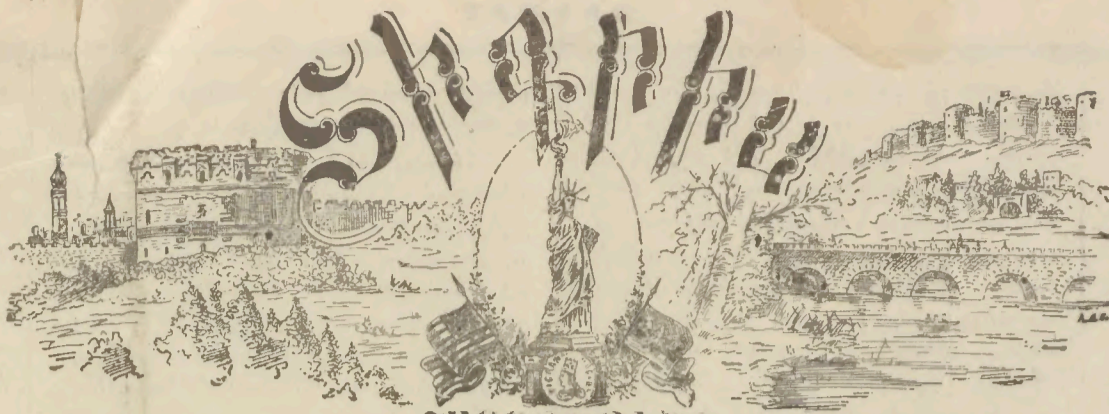

ԲԱՃԱՆՈՐԳԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄԻՍՏԵՄԼ ԼՍՀԱՆԳՍՑ ՀԱՄԱՐ

Տարեկան	1	50
Վեցամսեայ		75
Շուրջամսեայ		40

ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ
Տարեկան 10 Փրանք
Բաժանորդագրին կԱՆԽԻԿ Վճարելի

ՇԱԲԱՍԹԵՆԻԿ

ՀԱՍՏԷ

To the DICKRIS PUBLISHING COMPANY
301 East 34th St., New York City

Entered at the Post Office at New York as
Second-Class Mail Matter.

Խմբագրութեան ղրկուած ծրար
կամ նամակ եւ չեն ղրկուիր:

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Բ. ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 92

ՆՈՒ ԵՈՐԲ, ՇԱԲԱՏ, ՕԳՈՍՏՈՍ 26, 1899

ԳԻՆ 3 ՍԷՆՍ

ԲՈՎԱՆԳԱՌԹԻՒՆ

Խմբագրութեան յայտարարութիւն —
Վանապատի Պատրիարք — Սեն ու սպի-
տակ — Դեռ ինչե՛ր պիտի տեսնանք —
Պարտաւնամ ընկերութիւն երկրպա-
րեան վաստակաւորութեան ղրկուած ծրար —
Կանոնագիր Հայոց Հեռագրութեան ղրկուած ծրար —
Սեպտեմբերի 10-ին ղրկուած ծրար —
Սեպտեմբերի 10-ին ղրկուած ծրար —
Սեպտեմբերի 10-ին ղրկուած ծրար —
Սեպտեմբերի 10-ին ղրկուած ծրար —
Սեպտեմբերի 10-ին ղրկուած ծրար —
Սեպտեմբերի 10-ին ղրկուած ծրար —

ՎԱՆՏԱԼ ՊԱՏՐԻԱՐԿ

Այս գաղտնիք չկայ, Օրմանեանը
որը օրին ստանալու կ'ընէ ազգային
մէջ մի իրաւունք, ալ Սուլթանին
տաքի հողերուն յարած փարած կը
լեզուաւէ, և ամեն անգամ անոր հա-
ճոյսը քաղաքին արժանանալու հա-
մար՝ շան բերան ձգուելիք սակորթ
մը նման, կը ձգէ ազգային իրա-
ւունք մը:

Միւս կողմէն ալ Հայ Պատրիար-
քին անհայտի ու անպատկառ կեանք
մը կանցունէ, քէֆերու մէջ, իր
տանջող խղճի խայթիկ զուարթարթ
գարման մը գտած — սափար մը օ-
ղի —

Ան անգաջ մարդը կը նմանի
այն զինեմով տան արեւոյ, որ իւր ըն-
տանիք, իւր սրբիւններն անօթութեան
ու թշուառութեան ծովի մէջ կը լո-
ղան, իսկ ինքը մինչև վերջին լու-
ման կը ծախէ ու կը նուիրարիէ
Բագոս տաճարին:

Իսկ ի՞նչ կընէ Օրմանեանը: Օր-
ցերեկով կը յափշտակէ ազգային ի-
րաւունքը, քանի որ իւր զօրութեան
ապրանքին պէս՝ սրտին վրայ գրկած
Մեծ Մարդ աստանին դուռը կը փա-
ղէ, իր պաշտած կոկորդիլոս կուռ-
քին կը նուիրէ, անոր սաներ կ'ըն-
նայ, ան ալ մեռողին անորք կարծ
մը շքանշան կը կարէ անոր ուսած
փորէն, ինքն ալ մինչև գետին խո-
նարհած՝ «Փատրիարք շո՛ք եաշա»
կը գոռայ խապտա ձայնով, անդին
թշուառ ժողովուրդ մը, Հայ ազգը
արեւելի մէջէն երեսն ի վար կը թը-
նէ, իսկ ինքը օղիի կարասներու մէջ
կը լուսացուի, ու ... գրկերու մէջ

կը մ'ըրուի... Օ՛, զգուշի, աղ-
տատ աւազակ:

Բարբարոս գազան արնոս ձեռ-
նեքով, մտէ տուճիկ սեւազուլը անոր
տաքին պատուանդան, մէկը արնէ բա-
ժակ, միւսը օղիի գաւաթ իրար կը
զարնեն գայլի սանոյով՝ «Կեցցէ՛ բո-
նապետութիւն» գոռալով: Իսկ ան-
դին: Անդին, նահապետի ցեղ մը
արեւելի մէջ միջնուած, սովի ճան-
կերու մէջ նուազած, անհէր ու ան-
պաշտպան, ծանրութեան տակէն
աչքերը սեւեւած յոյս մը կը փնտ-
ռէ, ու կը տեսնայ առ քրտմեղի, վայ-
րենի և անբարոյական պատկերը:

Օրմանեան կ'իլիկիլ կաթողիկո-
սութեան իրաւունքը բռնաբարիէ,
օրինաւոր ընտրութիւնը բեկանելէ
վերջ, պահ մը ելաւ այդ իւր գունա-
լիկ մարմինի վրայ չափելու ու
չափշիւղելու և իր սե փիւնին նման
պատարիարքութեան հետ կաթողիկո-
սութիւնն ալ վրան քաշելու: Բայց
կարճ եկաւ:

Այժմ ալ ելեր Սուլթանին ընտ-
րելին, թրքամուլ Մեքրուպ եպ. Սու-
քրտմեղի ընտրութիւն յայտնուելու
կ'աշխատի, ի հարկէ չըմտնուելով ա-
մեն ունայն ձեւակերպութիւնները:

Ազգային Սահմանադրութիւն մը
ունինք, որուն օր մը խանգաղաւոր-
ութեամբ կը փարէինք, այժմ գէթ
անուան վրայ կը գործարարուք:
Օրմանեան էֆէնտի ելեր տնոր վե-
րաք ննու թեան, որով և ջնջ-
ման, կ'աշխատի ի սէր Մեծ Մարդա-
սպանին, խեղդելով ազգին ձայնը,
խեղդելով իր պաշտօնակից եպիս-
կոպոսներու լողոթը, խեղդելով ու
մեռցնելով իւր խիղճը:

Լա Հէ տուած իր տիրահաշակ
հեռագրէն գլուխ կորսնցուցած աղ-
տուէրի մը նման առգին անգին ընկեր,
ինչպէս կըսեն «գլուխը պատուով և
տալիս», և կը ջանայ կ. Պոլսոյ և
Պուլղարիոյ թիւրքազպատակ հայ
վաճառականներուն հանրագրութիւն
մը ստորագրել տալով իր խօսքը թա-
գաւորեցնել: Չըզիտենք մեր էֆէն-
տիններ մի մի Օրմանեան պիտի
դառնան, թէ մեզ՝ անոր ըսել պիտի
տան՝ «Լոյս աչքովդ չը տեսար»,
մեր ժողովրդի էն գեղեցիկ ասու-
թիւնը:

Ալ Օրմանեանը արհամարհուած
է, ազգը զինք ճանչցաւ, ազգի մը
վրէժ ուռճացած է իւր դէմ: Ալ
մեր եկեղեցին չի ճանչնար զանի իւր
գաւակ, չի յիշեր: Մեր սրբազան
Առաջնորդը Արտասահմանի հովիւնե-
րու մէջ առաջինն եղաւ, որ չը յիշեց
անոր անունը և պատուիրեց չը յիշել:

Բայց դեռ չըբուսականանանք,
արժանի չէ նա նստելու այդ գահին
վրայ, նա կը սրբապղծէ այն գահը,
որու վրայ բազմած են Հայրիկ, Ներ-
սէս ու Եղմեայեանք: Երկրորդ
կան բողոք մը, որ անհրաժեշտ է:

Օրմանեան մեզ կը յիշեցնէ Ա-
զգեան, արժանաւոր ու ալ գերա-
զանց յայրորդը: Բայց ինչքան տար-
բերութիւն: Ան, իսկը կը կերակրան,
վախուկ, ազգային իրաւանց գաղն
էր: Ան, աստուածարան, լեզուա-
գէտ, համարձակ, անպատկառ յա-
փշտակիչն է: Ան աշխարհայ աւա-
զակը:

Վանապատի Պատրիարք...
Վ. ՇԱՀԷՆԻ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՎԱՐՔԵՐ ՈՒ ԲԱՐՔԵՐ

(Պատկեր Ամերիկայի Հայոց կեանքէն)
Ա.

—Շարունակութիւն 89 թուէն—

Այն պահուն, յանկարծ, բարեկա-
մը՝ որուն արտասովոր լուծութիւնը
ինձ մեծ գարմանք պատճառած էր,
բռնեց բազկէս և պաշտական նայ-
ուածքով մը խնդրեց իձմէ որ չմըտ-
նեմ ճաշարանը:

Երկար խորհելու պէտք չունէի
գիտնալու համար իր պատճառներն:
Ակնարկ մը իւր հազուատներուն
վրայ համոզեց զիս թէ նա կամաջէր
մտնելէ տեղ մը, ուր թերևս շատ մը
ժանտիկներու պիտի հանդիպէր որոնք
իրեն խիստ անհաճոյ կարգ մը անպէտ
հարցումներով պիտի ողորդէին զինքը
և ինքն ալ պատասխանելու բնական
զփկամակու՛մը անպէտ անպատկառ-
ութեանց տեղի պիտի տար ակումայ:
Հոգեբանական ուրիշ պատճառներ ալ
կային անուշտ սրտնց ծանօթանալու
պատահականութիւնը պիտի ունենումք ի
կարգին: Խոհեմութիւն համարեցի,

ուրեմն առանց երկարելու ընկերա-
նալ իրեն և իր կամայը թողուլ մեր
առանձին խօսակցութեան մենաստա-
նը գտնելու հոգը:

Գետեկերքը կրթանք, բուս, օդը
հոն կազդուրիչ է և տեսարանը հա-
ճելի:

Երթանք ըսի, և հետեցայ: Քայն-
ցինք իւր քառորդ ժամ որոյ միջոցին
պատահական նիւթերու վրայ խօսելով
գունէ յաջողեցանք իրարու վստահու-
թիւնը շահել և մեր վաղեմի մտեր-
մութեան մտակարգակին հասնել:

Հասանք վերջապէս իր գետեկերք
կողմ տեղը սրոյնի երթցին բերդա-
պարտէզ անունը կուտայ և որն արև-
մբտան քաղաքակրթութեան օտա-
նին գրեթէ ամենաժողովրդական
դարաստանն է Սէնթրալ փարքէ
վերջ:

Յուլիոսի այդ գեղեցիկ օրուան
առ ուսուր իրօք հրապուրիչ և մեր ա-
չաց առջև պարզուած տեսարանը ա-
մենայնիւ գրաւիչ էր, բայց ես գեղ-
արուեստական ուսումնասիրութեանց
հետեւելու արամաբար չէի ճիշդ այդ
պահուն, և բարեկամս ալ իրեն վը-
տերք ունէր:

Ուստի նստարաններու երկար
չարքի մը մէջ սեղը նստանք երես-

նիս դարձուցած դէպի հոն ուր սվ-
կիանի ահագնագոյ կոհակներն և Հրա-
պուրի ծիսուն ալիքներն կը գրկախառ-
նին և մերթ յառեցանք ազատու-
թեան արձանին իսկ մերթ անդին հո-
րիզօնին, ծովի համարուող լրթակա-
պոյտ շրթանց, սրտնց մէջ անդին կիյնայ
մեր պաշխի Հայրենիքը, մինչև որ
մեր խօսակցութիւնը կեղծանցաւ
ճիշդ այն կէտին վրայ սրուն համար
եկած էինք:

Դեռ չըսեր ինձ, ըսի բարեկամիս,
ներկայ ցաւալի գիրքիդ պատճառն:
Երեք տարուան մէջ շատ ու շատ
փոխուած կը տեսնեմ քեզ: Այդ խոր-
շամած այտերն, այդ խոռոչացած ա-
չերն ու ափսոսացած ճակատն պատմու-
թիւն մը ունին անշուշտ. վստահէ
բարեկամութեան, թերևս քեզ օգ-
տակար կրնամ ըլլալ կերպով մը:

Այս խնդրանքին առաջին պա-
տասխանը եղաւ խորուն և սրտայոյզ
հաւաստի մը որուն յայրորդեց կարճ
բայց խորհրդաւոր լուծութիւն մը:

Վերջապէս բարեկամիս շրթներն
չարժեցաւ, դէմքը աստիճան մը պայ-
ծառացաւ և նստարանին վրայ կողմ-
նակի յեցած, ձեռները ծնօտին՝ սա
հետեւալ հոգեխորշ պատմութեան
սկսու:

«Վեց տարի առաջ Հասոյ նիւ-
երոք, գալէս ճիշդ երեք օր վերջ յա-
ջողեցայ գործարան մը մտնել, ուր
գործեցի չորս տարի շարունակ, թէ և
Հայրենիքի մէջ շնորհիւ ծնողաց ու-
նեւորութեան ամենայնիւ բարեբա-
տիկ կեանք մը վարելու ամէն առանձ-
նաշնորհութիւններն կը վայելէի, և
մանաւանդ ամուսնացած ըլլալով սի-
րելի կնոջ մը սիրովն երջանիկ էի,
բայց Ամերիկայի նկատմամբ լսած
պատմութիւններս այնքան շարունակ
էին որ հակառակ ծնողացս և ամուս-
նոյս կամաց՝ որոշեցի հարստանալու
ճամբան ձեռք առնել: Չորս տարի
գործեցի, որոյ միջոցին ծայրահեղ արն-
տեսազխտութեամբ յայրորդեցայ հազար
հինգ հարիւր սոլալի մօտ կլորիկ
գումար մը իւրացնել. գոտավայրերը
չէի յաճախեր երբէք. թատրոնի մը
սեմէն ներս մտած չէի. շարժուն
մէջ հազիւ մէկ կամ երկու անգամ
կը համարձակէի փոքրիկ պոյոյտ մը
ընել սինեկին շուրջը ան ալ հանգերձ-
ներս չփոխած: Հաճոյքի համար սէնթ-
մը վատնելը ոճիւր կը համարէի: Գի-
տէի թէ ծայրահեղ խնայող մը եղած
եմ անգաղաքար, բայց հարստանալու
տեսնուին գերուած էի և դրամը ինձ
համար ամէն բանէ աւելի նուիրա-

ՍԵՆՆ ՈՒ ՍՊԻՏԱԿԸ

Խնդրե՛ք Պրն. Առաքել Բարսիսան-
եան, տարինեով կաշխատիս, կը աք-
նիս մամուլի մէջ, և գրական յարգե-
լի ու սիրելի անուն մը կը վաստակիս
«Լէօ», եւ «Մշակ»-ի ընթերցողները
Հետաքրքրութեամբ կը կարդան
«Լէօ»-ն, իսկ դու «Իրայն կաս երու-
սազէմ», որ արատաւահասնի մէջ
ստուեր մ'են ունեցեր, բոլորովին քո
Հակապատկերը: Խնդրե՛ք գրչակ մը,
իմաստակ շարաթան մը, իսկական
«Լէօ»-ին միմոտ կեղծ «Լէօ»-ն: Բայց
անշուշտ, ազնիւ բարե'կամս, կը նե-
րեն դու այս նորերուկ «Լէօ»-ին,
սրովհետեւ սա մարդուկը գրական
յայտնի անուն մը իր վրայ աւելիւր
չը գիտէ որ գրական գոգութիւն է:
Իսկ դու «Շօ»-գիտէիր որ Ամերիկա-
յում ամեն բան փաթէնթով է լի-
նում», անուննիդ փաթէնթ չէիք
ըրած, ահա ինչքնն անունդ ալ, փառ-
քըդ ալ, պատիւդ ալ: Բայց ամեն
Բաֆֆի ստորագրող Բաֆֆի չէ',
ամէն «Լէօ» ստորագրող «Լէօ» չէ:

Բայց նախ լսենք թէ իսկական
յարգելի Լէօն ինչ կը գրէ «Մշակի»
132 թուին մէջ:

«Գրականութիւնը ժամանակի հա-
յելին է: Ի՞նչ կարող է ցոյցնել իր
մէջ այդ հայելին այժմ, երբ ամեն
ինչ մանրացել է, ընկել, երբ գրելը
«փշալի» է դարձել և ստեղծագոր-
ծող շնորհքը հնուս է փայլել գրո-
ղից:— Ի հարկէ, միայն մի սար և
անպատիւ անկում, միայն ապակա-
նութիւն և ցելս:

Նիւթ չը կայ, սկանչ գրէք ձեր
չուրջը պտտող բամբակաբերին,
«ասէ-կոսէներին» և ինչ որ լսու մ էք,
գրի անցկացրէք: Ի՞նչ աւելի հեշտ
բան: Չեղանից մտքի ստեղծագոր-
ծող ոյժ չէ պահանջում. դուք
պարտաւոր չե՞ք իրար ու բարակ
մասնելու, գլուխ պատռելու, որ ձեր
տուած պտտիներին մէջ կեանքի
ընդհանուր փառսեր լինեն, ախ լի-
նի: Ոչ: Դուք նկարագրեցէք մի
կամ երկու մարդուն, ծածկելով նրա
գէմքը բարակ, թափանցիկ քողով—
և ահա ամեն ինչ պատրաստ է: Ընթեր-
ցողը յափշտակութեամբ կը կարդայ,
որովհետեւ նա ճանաչել է, թէ ում
էք նկարել ձեր պատկերի մէջ, յուզ-
մունք կառնանայ բազարներում,

կան էր: Գիտէի և համոզուած էի թէ
այն երկրին մէջ զօրաւոր փորձու-
թիւններ կան և ամեն կերպով կը գ-
գուշանային անոնց անձնատուր ըլլալի
չորս տարի ծնողացս և ամուսնոյս
սէրը կրօնական ջերմ համոզումնե-
րուս ու ժողովիս պաշտպանեցին ընդ-
դէմ ամէն շարեաց: Բայց գրեթէ
երկու տարի տուջ մայրի գեղածի-
ծաղ երեկոյ մը աստեղազարդ երկն-
քէն և ոգեկոյրիչ ոգէն հրապուրուած
փոխեցի հանդերձներս և նետուեցայ
սենեկին ճգնարանէն դուրս սովորա-
կանէս աւելի երկար պտոյս մը ընե-
լու հաստատ որոշմամբ: Չէի կրնար
մինչ իսկ այն աստեղ գիտնալ թէ ինչ
էր որ կը մղէր զիս այս անմիջական
եզրակացութեան յանգելու, բայց հը-
րապոյրը մեծ էր և գրեթէ անկարե-
լի էր ինձ գիմարելու: Ահ, հազար
անգամ անիծած եմ այդ օրը և սու-
սակին կանխածեմ, սակայն ինչ օգուտ
անցածը ես չգար:

Սենեկէս հինգ րոպէ հեռուն գի-
տէի թէ դարաստան մը կար ուր ա-
մէն դասակարգի անձինք կերթան
երկուցեան զով օգ ծծելու և զրօս-
նու միանգամայն: Քայլերս ուղղեցի
գէպի հոն քիչ մը պտտեցայ և յետոյ
պարսպ նստարաններէն միայն վրայ
նստայ հանգչելու և գիտնելու շորս

փողոցներն անկեղծութեամբ, այս և այն
խանութեամբ, այս և այն սալօնի մէջ
կը խօսեն, կը քննեն, թէ ինչպէս է
այս ինչ գրող մարդը այն ինչ մաս-
նաւոր մարդուն «նախընթաց», ինչ խոյ-
տառակ գայների մէջ է գուրս բերել
նրան: Ընկնում է գրականութեան
պատիւը, հրէջաւոր ազնատան է
ենթարկում ընթերցողի ճաշակն ու
միտքը: Գրականութիւնը հարցեր չէ
զարթեցնում, ընթերցողի մտքին ազ-
նիւ կը թուրեման ճաշակ չէ տալիս,
այլ դնում է հրապարակում անձնա-
ւորութիւններ, որոնց վրայ դատաս-
տան են անում, որոնց կեղեքում են:

Մտազգում է, որ գրողից իտէպ
գեղարուեստական ամբողջութիւն է
անկողնապահ քննադատութիւն է
պահանջում և ոչ թէ ձրի բամբա-
սանք, լիբը շարախօսութիւն: Այս
բոլորը մտազգում է. ամբողջ ուր-
րում է պատկերը, ուզում է տեսնել
թէ ինչպէս է խոյտառակում այս
կամ այն ծանօթ անձնաւորութիւնը
և կատարել յաղթանակ է ասում, երբ
իր ուզածը ստանում է:

Իսկ նոր, կեղծ «Լէօ»-ն «նախընթաց»
կը սիրէ: Բուսական է որ թերթ մը
կայ անոր առջ բաց, ան մէջ կիյնայ
ազոտութեւ, բամբակեւ, ստելու:

Կեղծ «Լէօ»-ն կարծես Միքայիլ
Սարաճեանի Երզնէակ Հակոբակոյր-
դըն ըլլայ: Երկը կը սիրենք քննա-
դատութիւնը և հասարակական գոր-
ծիչ մը տուանց քննադատութեան
կարող է մինչև անգամ վնասակար
դառնալ: Բայց գրպարտութիւնը կազ-
տոտէ մամուլի մարտութիւնը:

Կեղծ «Լէօ»-ն Կոլորադոյ (Շարժում) ին
(թիւ 148) մէջ կը գրէ՝ «սակայն հա-
ւատք չունիմ, որ գէթ այդքան մը
անպատուութիւն Օրմանեան հաս, քանի որ
Սարաճեան եպիսկոպոս ունինք առաջ-
նորդ»: Բայց կեղծ «Լէօ»-ն այժմ
ատու՞ Պր կրճտէ: որ իրեն հայհոյելու
տեղ չըմտայ:

Գաղթականութեան խողացու-
թեան դեպքանտորհուրդին արուե-
լիք աղերսագրի մտայն թօնելով
եսական ամբարտաւանութեամբ մը
կը գրէ «ձեռք առնեք» «գրեցինք»
«ձեռնարկեցինք»: Բայց որովհետեւ
խնդիրը Սարաճեանին է ձգուած եղեր
իր սակարկայնքն ալ ջուրն են ըն-
կեր, ու անդին ո'չ մի գործ չի եղեր:
Մինչ Միքայիլ նահանգաց նախա-

կողմս: Ինձ մէ քիչ մը հեռուն
ուրիշ նստարանի մը վրայ տեսայ նըս-
տած օրիորդ մը, կարծեօք հազիւ
տասնեութեւ տարեկան վայելչադէմ,
բարեկամ և գրաւիչ: Միշտ զիս կը-
գիտէր և երբեմն ալ կը ժպտէր:
Ահա, որքան անփորձ էի վայրկեան
մը այնպէս խորհեցայ թէ օրիորդը
զիս կը սիրէ և այնչափ ապուշ էի որ
չտրամաբանեցի թէ սէրը այնքան ան-
պատկառ չէ. սիրտս արբարել սկսաւ
գալուկ մը տիրեց անձին և ես սկսայ
օրիորդի ժպտներուն լուրջ նայ-
ուածքներով պատասխանել առանց
գիտնալու թէ քայլ առ քայլ դէպի
կորուստ կերթայի: Ալ անկէ վերջ ա-
մէն բան մոռցայ. ամբողջ խորհուրդ-
ներս օրիորդին վրայ կեղերնացած
կիրքը, շքեմ սէրը, իր բոլոր անաս-
նային բնութիւններով տիրապետեց
հոգւոյս, այնպէս որ վայրկեան մը
չուտ օրիորդին քով կը իրկալ և նորս
Հետ խօսակցիլ որոշեցի և գործա-
դրեցի: Երկու տարիներ անցան այդ
կորուստերը օրէն ի վեր: Այս օր հա-
զար հինգ հարիւր տղաւէն սէնթ մը
անգամ չմտալիս զատ երկու հարիւր
տղար պարտէի մը բռնան տակն եմ:
Պչրուհւոյ մը թովիչ փայփայանքնե-
րուն զոհուեցայ առանց խորհելու:
Տարիներու քրտինքով վատակած դը-

գահին արուած խնդրագիրը ու անոր
պատասխանը յայտնի է:

Յետոյ կեղծ «Լէօ»-ն աւելի ան-
պատկառ ուրացող կը գտնուի, եղեր
«յեղափոխական կարեւոր խնդիր մը»
որ յեղափոխականներու միջոցաւ պի-
տի կատարուէր, «գաղանի գործող
բարեկամներ» Սրբ. Սարաճեանին գի-
մած են, անոր աջակցութիւնը խնդ-
րելով, իսկ «Օրմանեանի ձագը (Սա-
րաճեան եպիսկոպոս ըսել կուզէ)
վարպետութեամբ մը կը խոստանայ
իր աջակցութիւնը... չը գործադրե-
լու սրայմանաւ»: Մինչ խնդիրը մեզ
յայտնի է, հանգանակութիւն մը պի-
տի կատարուէր, Սրբազան Սարաճ-
եան իրաւ և նշանակելի դուրս մըն
ալ գոյացուց առաջին նախադաս
ինքը ըլլալով:

Անգամ մըն ալ կեղծ «Լէօ»-ն ելու
կուրիկ սուտ մը գրորելու նոյն թիւ
թի մէջ, որպէս թէ՛ նիւ-Եօրթի «Հայ-
րենիք» անուն թերթի խմբագրու-
թիւնը ներկայացում մը տուած է ի
նպատակ մանի սովելոյց, մինչ ներկա-
յացում տուողը Նիւ Եօրթի դերասա-
նական խումբն էր: Մենք կը սպասե-
ինք որ այդ թերթի խմբագրութիւնը
այնչափ մը համեստ պիտի գտնուէր
որ ջրէր այդ լուրը: Բայց երկիրենց
ալ գործին եկած էր:

Ըսելիքներ շատ ունինք. բայց
ափսոս է մեր ժամանակ: Միայն սա
կանք իրեն, ինչ կուզես գրէ. բայց
սա անունը վրադ մի առնիր, ստոր
սէր կայ:

ԳԻՏՈՂ

ԴԵՆԻ ԵՆՁԵՐ ՊԻՏԻ ՏԵՍՆԵՆՔ

Մեր սիրունիկ մանուկները ինչ
չարածն են. կը նստին գրկերնիս,
անխնայ կը քաշեն մորուքս, ըն-
չաքցնին և գլուխնուն մազերը, կը
ճանկեն երեսներ, կը ստարճանան
մեզ նեղելով. իսկ երբ աստեղ խնտ
մեզմ համեմատութիւնով մենք
փոխադարձ կընենք իրենց, կը բար-
կանան, կապտակեն, կուլան, կը ճչեն:

Սոցոր «սիրունիկներ» ալ կան.
որոնք անխնայնեան կուզան, ոտ-
քերնէն մինչև գլուխին ամուսի
փռելով ծածկուած և կռնակուն վը-
րոյ մէկ մէկ անուխով լի տուրակ

բամ անոր ստեղծուած առջն գրի իր
ժպտները միշտ փայլուն և իր թու-
նաւորիչ հրապոյրները միշտ թարմ
տեսներու համար: Այս օր բաժնարանի
չքաւոր մ'եմ. Ծնողքս և զաւակներս
ի դուր կսպասեն քաջալերական և մը
խիթարիչ նամակներուս. Հազար
անգամ զղջացի այն օրէն ի վեր բայց
ինչ օգուտ բախտս վճռուած է:

Առողջութիւն կորուսած, ամենա-
ստակալի ախտի մը ազգեցութեան
ներքե կը գտնուիմ: Հայրենիք վերա-
դառնալ և ծնողացս ու ամուսնոյս
գիրկը նետուելն եղեռն կը համարիմ
զիս հիւժող թոյնով անոնք ալ չը-
թիւնաորելու երկիւզով: Օրիորդին
հաճոյքին համար չվատնած զբամս
բժիշկներու քսակն լեցուցի, բայց
միթէ արմատէն փտած ծառէ մը
կարելի է պարարտ պտուղակնիւ
վիճակս անտանելի է և թշուառ:

Այս ամեն յանցանքներս անձնա-
պնտութեամբ քաշել կը խորհիմ,
բայց կարծես աներեւոյթ զօրութիւն
մը միշտ զիս կը գողնայ: Ի՞նչ
ընեմ չեմ գիտեր, շուարած եմ:
Գործել չեմ կրնար այլ և ա: Ահ, երա-
նի թէ անսայի ծնողացս խրատից...

(Շարունակելի) ՍԻՐԱՆ
ԹՐՅ

չալիւ, «խմբագրիներ» են. և անոնց
արբանեակները (թերթին բաժնետե-
րէր են.) շիփ շիտակ գրկերնիս նըս-
տելու, փայփայուելու, հետերնիս խա-
ղալու, մորս ձեռքով երեսներ շփե-
լու, մազերնիս քաշելու կուզան. սի-
րունիկներ են, խմբագրիներ են, մը-
րտու ու մրտող երախներ են: Անոնք
ամեն ուզածնին պիտի նեն, ամեն
խախտութիւն պիտի հա՛ իսկ մենք
ձայն հանելու չենք. նախա-
տինքի սիրով ասանք... ք, թոյլ
տալով որ անոնք ունենան պէս
մրտուն ու զուարճանան:

Ուսկի՞ կուզան այս կոշտ մար-
դերու տղայական լիրք նազանք-
ները:
Որովհետեւ անոնք ազգին խմ-
բագիր (?!) եղեր են, կարծես ալ
իրենցմէ գատ խմբագիր չկայ. կամ
թերթին բաժնետէրեր են, կար-
ծես ալ առկէ գատ ուրիշ ազգային
ծառայութիւններ, ու ծառայողներ
չկան:

Տեսէ՛ք «Հայրենիք» անուն թերթի
խմբագրութիւնը իր 16րդ թուով
որքան փրփրած ու մոռնալու է
ՏԻՔԻՍԻ զէմ, որովհետեւ Պ. Ղուժ-
րիկեանին զէմ նամակ մը հրատա-
րակուած էր հոն:

Այդ շորս ձեռքերով Պ. Ղուժ-
րիկեանին թերթի լիւրջ ու մեղալի զէմ
փրփրով խմբագիր ինչպէս չամշը-
նար իր շիջով թէ ինք զանազան ազ-
գային գործիչներու՝ մինչև Հայոց
Հայրիկի փառահեղ ու ծերունազարդ
գլխուն վրայ ինչ անպատկառ սու-
տեր, զրպարտութիւններ և լուսանք-
ներ տեղացած է. և այժմ մեր կող-
մէն եղեռնագործութիւն կը համա-
րի Ղուժրիկեանի մը զէմ «տող մը
իսկ գրելը» և ինչու ինչ գերազանց
պատճառով— Պ. Ղուժրիկեանը «ՏԻՔԻ-
ՐԻՍԻ» նախորդ բաժնետէրերէն մին
եղած է (?!) — Կարգաւ (211)
Այդ անասոր իրականութեան առջև
(?!!) պէտք է ամեն լեզու պապան-
ծի (? ! !):

Այդքան մեղադրանքով ալ չեն
բաւականանար, կը ծանոն խմբագ-
րութեանս երեսին գրպարտութեան
մը մուրն ալ քեւ, մեղի վերադարձով
անձնական գոռու հաշիւներ Պ. Ղուժ-
րիկեանի հետ (!!!):
Սիրագրութիւնս կը գզու սնքը կը
յայտնէ այդ ստալոյց յերուրանքին
զէմ, որովհետեւ մենք ո'չ հաւաքա-
բար՝ ո'չ ալ անհատարար սր և է անձ-
նական յարաբերութիւն, որ և է հա-
շիւ կամ գործ ունեցած ենք Պրն.
Ղուժրիկեանի հետ:

Ահա խմբագրութիւն մը որ իրենց
կուսակցութեան կամ թերթին հետ
կապ չունեցողներու պատիւը— հոգ
չէ որքան ալ նուիրական ըլլայ —
իրենց աղմուկները մէջ քաշել կաշ-
խատի. և նոյն տունը կը պահանջէ որ
իրենց և իրենց խնամիկներուն զէմ
«տող մը անգամ չգրուի»:
Դեռ ինչե՛ր պիտի տեսնենք:
Գ. Գ. Չ.

ՈՐԲԱՆԱՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
ԵՊԻՊՏԱԿԱՆ
ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆՑԻ ԱԶԳԱՅՆՈՑ

Հաստատեալ Յունիս 1, Գահրիէ
Եգիպտոսեան վասպուրակներ
ազգայինք, յարգելի տիարք և տիկ-
նայք, սոյն ներկայ տարուան 99 յու-
նիս 1էն սկսեալ վարագոյ վանքի որ-
բանոցին մէջ անոք ու անսէր որբեր
կրթելու և խնամելու համար, ընդ-
հանուր համաձայնութեամբ, կազմա-
կերպներ իրենց մէջ «Եգիպտոսեան
վասպուրակներ» ազգայնոց սրբալը-
նամ ընկերութիւն» մը, որը, նիւ-

Կրնանք շատ փոքր շարժումներով... Կրնանք շատ փոքր շարժումներով...

Կրնանք շատ փոքր շարժումներով... Կրնանք շատ փոքր շարժումներով...

Կրնանք շատ փոքր շարժումներով... Կրնանք շատ փոքր շարժումներով...

Մ. Տ. ՅԱԿՈԲՆԱՆ

Եղեանք որովհետև շատ փոքր շարժումներով... Եղեանք որովհետև շատ փոքր շարժումներով...

—Վանի սովորը նաև Երբեք չանգանակութեան Բ. ցուցակը պիտի հըատարակենք յաջորդ անգամ:

Անցեալ կիրակի գիշեր Փարիզի մէջ ծանր խռովութիւն ծագեցաւ... Անցեալ կիրակի գիշեր Փարիզի մէջ ծանր խռովութիւն ծագեցաւ...

ՃԱՇՍԱՐԱՆ

ԹԱԹԷՈՍ ՄԱՄԻԿՈՆԵԱՆԻ ՈՒՍՏՐ 11 Գարլըն սթ.

Պատիւ ունիմ ծանուցանելու Հայրենակիցներու թէ 24 Արջ սթ. ի ունեցած ճաշարանն փոխադրած եմ զգլի 11 Գարլըն սթ. ի Հայրենակիցն ու օգուտն առնելու մէջ: Աժան և լաւ սենեակներ ունիմ, առատ ու մաքուր կերակուր: Աղքատները ձրի կը կերակուրեն: Ճաշարանն մէջ պիտի յաճախենք զանոնք որոնք անհատաբար գող են ինձմէ: Զը փորձողները թող փորձեն և տեսնան:

ՃԱՇՍԱՐԱՆԱՊԵՏ ԹԱԹԷՈՍ ՄԱՄԻԿՈՆԵԱՆ (1-2)

ՄԻՀՐԱՆ ԽԱՐՈՒԹԼԵԱՆ M, Harpootlian, P. O. Box 470, Worcester Mass.

Մեր տան սեղանադրական ճիւղը իր ձեռամբ գրած զրկողներէն գնահատելի կերպով քաջալերեալ պարտք կը սեպէ յայտարարել թէ մենք ևս պէտք եղած գոհողութիւնը չենք զընցած գործին միշտ պահպան միջոցներ յառաջ բերել, որպէս կ'ապացուցանէ մեր անցեալ տարիներու գործունէութիւնը: Հայ ժողովրդեան և մասնաւորապէս մեր տան անձնութիւններուն իրական վստահութիւնը տարուհար պէտք է յիշել թէ՛ ՅԱՐՈՒԹԼԵԱՆ ԵՒ ԵՂԵԱՆ ԽԱՐՈՒԹԼԵԱՆ տան կերպին մէջ ունեցած առաւելքան 10,000 Օսմ. ոսկույ անշարժ ստացուածքը իր սոյն փոխադրի գործոյն երաշխաւորութիւնն է, յաշտ անոնց որոնք կուզեն զրամբին վստահելի միջոցով գրկել: Աւստի կը յուսանք թէ Հայ Հասարակութիւնը չպիտի վարանի իբրև ապահովագոյն միջոցը մեր ձեռամբ գրկել իւր գրամը, որ կրնանք փոխանակագիր տալ իտարբերի, Տիգրանակերտի, Բրիտի, Բայրաի, Բերիի, Մարթիի, Սևազի, Կ.Պոլսի, նաև Տան, բոլոր քաղաքաց Համար. (ինձ գրամը գրկողներն ապահովագրութեան Համար՝ Նէշընըլ Պանթի չէք և կամ մընի օրաբըր գրկելու են):

Հայրենիքի մէջ ո՛ր և է գործ տեսնելու կամ գործարման օգնելու Համար՝ պատրաստ եմ եղբորս Յարութիւն էֆ. Է. Է. Է. կատարել տալ: Հեռագրով և նամակով գրամ և կամ նաւային թիքէթներ կրնամ զըրկել Մարտիկայ:

ԱՉԴ Թրոյի մէջ կուզուի լաւ կերակուր պատրաստող խոհարար մը, գոհացուցիչ շարժակալով: Մանրամասնութեանց համար գրկուել:

Հ. Մ. ՍԻՐԱԿԱՆԵԱՆ 98 Շորթ Բիլի սթ. ԹՐՕՅ Ն. Ե.

Ճ Ա Շ Ա Ր Ս Ն

Մ ար ա ի ր ո ս թ ո ս ի ի ն ե ս ն ի Սէնթրլ Ծօր, 20 Չարլըս սթ.

Ճաշարանիս կանոնադրութիւն, կարգապահութիւն ու մանուանդ կերակուրներու մաքրութիւնը յաճախորդներու խիստ գոհ կացուցած է ինձմէ: Ճաշարանիս մէջ նորերներ ու հիւրեր կը հիւրասիրուին, իսկ անկարողներուն ձրի ճաշ կը տրուի: Մեր Հայրենակիցները, ուրիշ Հաշարաններ փորձելէ յետոյ, նորէն թող Հաճին մեր ճաշարանը փորձել: Ճաշարանապետ Մ. ՈՒՌԻՆԵԱՆ

Ն Պ Ա Ր Ա Վ Ա Ճ Ա Ռ Ս, Տամպուրանեան

509 2րդ Ալլիսի. 28 և 29րդ փողոցի մէջ

Մենք կը ծախենք արեւելեան և արևմտեան աճէն կարգի նպարդէներ. թարմ բանջարեղէն, պտուղ և առօրեայ թարմ միս: Ուստի պատուական պըղուրը և ծեծածը փաւընաք 3 սէնթ, 25փաւընա կամ աւելի գնողներուն համար 2 1/2 սէնթի, Հայկական պանիրին փաւընաք 12, իսկ մեծաքանակ գնողին համար 10 սէնթի: ձրի ապուղին փաւընաք 10 շառ գնողներուն համար 9 սէնթի, ձրի ապուղի պատուական իւղին կէլընք \$1.40 ի կը ծախենք: Նամակով յանձնարարութիւն կը կատարենք փութով. գրել վերի Հասցէն:

ՊԼՂՈՒՐԻ ՆՈՐ ԳՈՐԾԱՐԱՆ

Այս նոր ընկերութիւնը կ'արտադրէ շատ լաւ և աժան պղուր և ծեծած: Մեծաքանակ գնողաց համար գրին է 2 1/2 սէնթ փաւընաք: Մանրամասն տեղեկութիւն ուզողներն պէտք է գրին Հեռակալ Հասցէին:

NEW YORK BULGOOR MANUFACTURING CO.

226 TO 232 Clinton St. Hoboken n. J

ՃԱՇՍԱՐԱՆ

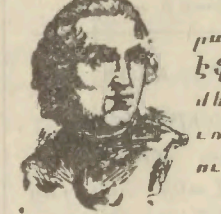
805 Մէյն փողոց Փարիզ

Պատիւ ունիմ ծանուցանելու թէ ստանուէն առնուած ճաշարանը նախանձելի գիրքի մը մէջ գրուելու համար աճէն կարելի միջոց պիտի գործածենք, անանկ որ մեր յաճախորդները գոհ ըլլան: մեր խոհարարին կերպար ամենայն փորձառութիւնը ինքնին երաշխաւորութեան է թէ կը բակուրները համեղ և մաքուր պիտի մըլան: փորձ մը միայն ձեզ գոհ պիտի ընէ:

Թ. Ա. ԱՆՏՕՆԵԱՆ

Պերլիի Համալսարանէն վկայեալ՝ Տըթր. էֆիլ պատրաստ է աւանդութեամբ արտադրելու և արտադրելու արտադրողը կոչուած արտադրողը:

Կատարելապէս չը բուժուող Հիւանդին դրամը եւ կը ստուի: Ետ մը Հայեր մեծ գոհացում գտեր են իրմէ: Հայոց Համար վճարները շատ չափաւոր են: Օֆիսը 503 5րդ. Ալլիսի 52րդ. փողոցի անկիւնն է: Առաւօտեան ժամը 9էն իրիկուան 5ը, իսկ կիրակիները՝ 9էն 12 օֆիսը կը գտնուի: 11-12

Պերլիի Համալսարանէն վկայեալ՝ Տըթր. էֆիլ պատրաստ է աւանդութեամբ արտադրելու և արտադրելու արտադրողը կոչուած արտադրողը: Կատարելապէս չը բուժուող Հիւանդին դրամը եւ կը ստուի: Ետ մը Հայեր մեծ գոհացում գտեր են իրմէ: Հայոց Համար վճարները շատ չափաւոր են: Օֆիսը 503 5րդ. Ալլիսի 52րդ. փողոցի անկիւնն է: Առաւօտեան ժամը 9էն իրիկուան 5ը, իսկ կիրակիները՝ 9էն 12 օֆիսը կը գտնուի: 11-12

ՓՈՔՐԱՔԱՆԱԿ ՎՍՃԱՌՈՂՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ԷՆ ԲԼՈՐԻԱ ՔԻԻՊՍ. Ի ՄԵՋ ՀԱՉՈՒՍԳԻԻՏ ՊՍԵՆՆՈՒԹԻՆ ՄԸ

Ամերիկեան քաղաքներու չափէն աւելի բազմամարդուած ըլլալուն և փոքրաքանակ վաճառողներու դէմ եղող հզօր մրցումներուն համեմատութեամբ էլ Բլորիա ի պէս երիտասարդ և զարգացած քաղաքի մը ներկայացուցած պատեհութիւնը վաճառականներու համար շատ մտադրբաւ է:

Այս ամերիկեան քաղաքին բնակիչները վարժուած են Ամերիկայի, իրենց Հայրենիքին, աճէն տեսակ ապրանքներուն և նպարեղէններուն, ուր միայն ամերիկեան ապրանքները կրնան շուկայ գտնուի:

Եթէ նպարեղէնի, հանդերձեղէնի և կամ ձեռագործի վաճառականներ կան, որոնք գոհ չեն իրենց ներկայ վստահէն, իրիտ գերազանց պատեհութիւն մը կայ իրենց համար բարդ շինելու արեւին տակ գտնուած աճէնէն զարգացուն այս երկրին մէջ:

Էլ Կլորիա գերազանցաբար ի մօտայ 7000 բնակիչ պիտի ունենայ, և շրջակայները հազարաւոր նորեր պիտի Հաստատուին:

Կրնա չէնք գետին մը որոյն է Հիմա քաղաքին ընտրելագոյն մասին մէջ, և Հոն Հաստատուելէն տարի մը վերջը անկալածէ շատ վեր յաջողութիւն պիտի ունենան:

Նկատէ թէ ամերիկայի մէջ մրցման համար ինչ զօրուոր և վաղուց Հաստատուած տուներ կան, և օտարականներու դէմ ինչ հակակրօթեան նախապաշարում մը կը տրուի:

Էլ Կլորիա այդպէս չէ, Հոն աճէնք մէկտեղ ճամբայ կ'ըլլեն:

Ամերիկացի արուոր ժողովուրդ մը քեզի գործ պիտի մասակորարէ, և դրամը առատօրէն շրջան պիտի ընէ զարգացած երկրագործներու մէջ:

Մեր Պ. կարգին մէջ 50-100 ոտք բաժին մը առ, Հիմա կրնաս գնել 40 աօրարի, որը տարիէ մը տասնապատիկը պիտի աճէ: Դու զքեզ պիտի գտնես երկրագործական երկրի մը արտին մէջ, ուր շատ դիւրութեամբ կ'ըլլա ինչ ինչ նայելով հանգեւած կրնաս երկրորդ ալ մշակել: Մտածէ ասոր վրայ: Հազուադրուածի պատեհութիւն է:

ՄԱՆՕՓՈՒԹԻՆ

Մէկը կրնայ բաժնեկից ըլլալ (այսինքն ունենալ բաժին մը): այս շահեկան գործին մէջ, շատ փոքրիկ գումարով մը, որ շատ դիւրին է անոնց համար որոնք իրենց բաղբին ետեւէն կերթան:

Եթէ դուք կուզէք գիտնալ թէ այս ինչքան դիւրին է աճեն անոնց համար, որոնք կը ձգտին Հարուստ ու անկախ ըլլալ, գիտեցէք անձամբ կամ գրեցէք առ:

Monsieur de la Boissiere, 125 West 34 St., NEW YORK.

Ա Չ Դ

42րդ փողոցի Ս. Բարթոլոմէոս եկեղեցու մէջ նախապէս կազմուած Հայկազեան Կամաւոր տեղափոխուած և աւելի Հաստատ Հիմնուած վրայ վերակազմուած ըլլալով՝ իւր մարզութիւնները կը շարունակէ ի թիւ 498 3րդ Ալլիսի 33 և 34րդ փողոցի մէջնաղ, վերին յարկ, աճեն Ուրբաթ իրիկուանէն ժամը 8էն 10ը:

The Equitable Life Ins. Society of the U. S

«Էքուիթեյլ»

Էլիտարի հզօրագոյն և լաւագոյն կենաց Ապահովագրական Ընկերութիւնը:

Ամեն հասակի և վիճակի տէր անձանց համար ապահովագրութիւնը կը տա, ի դէպս մահու կամ 15-20-25 տարիէն վճարելի՝ զձէ ուզուի:

Օտար երկրներէ կամ ներսի նահանգներէ փախաբող կրնան դիւրաւ թղթակցութեամբ ինքզինքին ապահովագրել տալ:

Հրդեհի դէմ ևս կապահովագրում:

(Գործակալ)

ԿՐԱՆԵՏ ՊԻԻՐԻՆԵՆՆԻԿ

164 E. 27th St. New York

Գ Ե Ր Չ Ա Կ

ՅԱԿՈԲ ՈՒՉՈՒՆԵԱՆ

159 Իսթ, 27րդ փողոց

Թէ պատուական և թէ աժան հանգեւած կը փնտէք, անանկ չէ. — մենք սուղ կը շինենք — բայց չէ. մեր գործին որքա՛ն աժան ըլլալը ստան մը գործածուելէն ետքը միայն կրնաք հասկնալ. անոնք որ իրենց դրամը անարժէք ապրանքի տուած ըլլալու վշտով շին ու վեր ունենայ և նոյն ստան լաւ ճաշակ մը ունին, անգամ մը մեկը հանդիպելուն համար ուրախ պիտի ըլլան: Մենք գուտ անգլիական ապրանք միայն կը գործածենք:

Ուրիշ տեղերու վրայ հարկերն քառասուն աժան պատրաստի հանգեւած ալ կը ծախենք. նաև կը նորագեներ, կը մաքրենք, կը ներկենք և կարգուկենք:

Գիտնալու համար թէ, մենք մեր Հայրենակիցներէն, որոնք տեղերէ շատ զգալի կերպով վար գին կառնենք, անգամ մը մեզի այցելելը պիտի բաւէ:

Լ ՈՒ Ս Ա Ն Կ Ա Ր Ի Չ

ՏԻԳՐԱՆ Ճ. ՄԵԼԻՔՈՆԵԱՆ

Elite photo Studio

182 Main Street, Paterson, N. J.

Պատիւ ունիմ ծանուցանելու Հայ Հասարակութեան թէ յաջողած եմ ճոխ և առաջնակարգ լուսանկարչատուն մը Հաստատել Փէթրսըի մէջ ուր կը հրաւիրեմ Հայրենակիցներս իրենց լուսանկարները հանել տալու, խիստ չափաւոր գներով: Երկար տարիներու փորձառութիւն ունիմ արհեստիս բոլոր ճիւղերուն մէջ: պատկեր մեծցունել, ընդօրինակել, շրջանակ շինել և այլն:

Նաև Երբեքն ու նաև ձրիքն և կողներուն ճամբու տոմսերու գինը ևս կը վճարեմ:

Կը յուսում թէ շատ Հայրենակցներ թէ չափաւոր գնով խիստ գոհացուցիչ լուսանկարներ ունենալու թէ ամենայն զուարճալի ճամբորդութիւն մը ընելու և թէ մեկ քաջալերելու համար պիտի գրին մեզ:

Գոյն կը մտնուին Հայրենի, Իզմիրի և Մարջ Հայաստանի լուսանկարները:

Մանրամասնութեանց համար գրի մըլ ինձ նամակաւ կամ անձամբ:

Մերոպ Գաղանձեան

231 իսթ 28րդ փողոց նպարավաճառի խանութի մէջ կը ծախուի ի միջի այլոց իւրաքանչիւր փաւընա շամիչ 5սթ., սալոր 5, մաքարանի 5, դեղին թիւ շէշի 8, գէյթի 10, օթմի 2 սէնթի, սալսաի 5 փաւընանոցը 27 և 1 փաւընանոցը 8 սէնթի և քէնով տոմսէսը 7 սէնթի, պատուական ապրանք կը պահեն, աժան կը ծախեն, մեծ քանակութեամբ գնողներուն կարեւոր զեւջ կընեն:

